

CODUL MUNCII

republicat
și actualizat prin
OUG nr. 53/2017

Colecție concepută și îngrijită de ec. Anișoara Partheniu

www.meteorpress.ro

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

ISBN: 978-973-728-697-0

CUPRINS

PARTEA I

CODUL MUNCII actualizat prin OUG nr. 53/04.08.2017	7
TITLUL I Dispoziții generale	8
CAPITOLUL I. Domeniul de aplicare	8
CAPITOLUL II. Principii fundamentale	9
TITLUL II. Contractul individual de muncă	11
CAPITOLUL I. Încheierea contractului individual de muncă	11
CAPITOLUL II. Executarea contractului individual de muncă	19
CAPITOLUL III. Modificarea contractului individual de muncă	21
CAPITOLUL IV. Suspendarea contractului individual de muncă	23
CAPITOLUL V. Încetarea contractului individual de muncă	26
Secțiunea 1. Încetarea de drept a contractului individual de muncă	26
Secțiunea a 2-a. Concedierea	27
Secțiunea a 3-a. Concedierea pentru motive care țin de persoana salariatului	28
Secțiunea a 4-a. Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului	30
Secțiunea a 5-a. Concedierea colectivă. Informarea, consultarea salariaților și procedura concedierilor colective	30
Secțiunea a 6-a. Dreptul la preaviz	34
Secțiunea a 7-a. Controlul și sancționarea concedierilor nelegale	34
Secțiunea a 8-a. Demisia	35
CAPITOLUL VI. Contractul individual de muncă pe durată determinată	35
CAPITOLUL VII. Munca prin agent de muncă temporară	37
CAPITOLUL VIII. Contractul individual de muncă cu timp parțial	41
CAPITOLUL IX. Munca la domiciliu	43

NOTA EDIȚIEI:

Textul este reproducere neoficială a unor acte normative publicate, având un caracter informativ.

Editura nu își asumă răspunderea pentru consecințele juridice generate de folosirea acestui material.

Respect pentru oameni și cărti

TITLUL III. Timpul de muncă și timpul de odihnă	44
CAPITOLUL I. Timpul de muncă	44
Secțiunea 1. Durata timpului de muncă	44
Secțiunea a 2-a. Munca suplimentară	45
Secțiunea a 3-a. Munca de noapte	46
Secțiunea a 4-a. Norma de muncă	47
CAPITOLUL II. Repausuri periodice	48
Secțiunea 1. Pauza de masă și repausul zilnic	48
Secțiunea a 2-a. Repausul săptămânal	48
Secțiunea a 3-a. Sărbătorile legale	49
CAPITOLUL III. Concediile	50
Secțiunea 1. Concediul de odihnă anual și alte concedii ale salariaților	50
Secțiunea a 2-a. Concediile pentru formare profesională	53
TITLUL IV. Salarizarea	54
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	54
CAPITOLUL II. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată	54
CAPITOLUL III. Plata salariului	55
CAPITOLUL IV. Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale	56
CAPITOLUL V. Protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia	57
TITLUL V. Sănătatea și securitatea în muncă	58
CAPITOLUL I. Reguli generale	58
CAPITOLUL II. Comitetul de securitate și sănătate în muncă	60
CAPITOLUL III. Protecția salariaților prin servicii medical	61
TITLUL VI. Formarea profesională	62
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	62
CAPITOLUL II. Contracte speciale de formare profesională organizată de angajator	64
CAPITOLUL III. Contractul de ucenicie la locul de muncă	65

TITLUL VII. Dialogul social	67
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	67
CAPITOLUL II. Sindicatele	67
CAPITOLUL III. Reprezentanții salariaților	68
CAPITOLUL IV. Patronatul	69
TITLUL VIII. Contractele colective de muncă	70
TITLUL IX. Conflictele de muncă	71
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	71
CAPITOLUL II. Greva	71
TITLUL X. Inspecția Muncii	72
TITLUL XI. Răspunderea juridică	73
CAPITOLUL I. Regulamentul intern	73
CAPITOLUL II. Răspunderea disciplinară	74
CAPITOLUL III. Răspunderea patrimonială	76
CAPITOLUL IV. Răspunderea contravențională	77
CAPITOLUL V. Răspunderea penală	79
TITLUL XII. Jurisdicția muncii	82
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	82
CAPITOLUL II. Competența materială și teritorială	83
CAPITOLUL III. Reguli speciale de procedură	83
TITLUL XIII. Dispoziții tranzitorii și finale	85
PARTEA a II-a	
CONTRACTUL INDIVIDUAL DE MUNCĂ	88
Hotărârea nr. 1021/2004 din 25 iunie 2004 pentru aprobarea modelului comun european de <i>curriculum vitae</i>	95
PARTEA a III-a	
HOTĂRÂREA nr. 500/2011 din 18/05/2011 privind registrul general de evidență a salariaților actualizată prin HG nr. 877/2016	100
PROCEDURĂ din 25/07/2011 și actele pe care angajatorii sunt obligați să le prezinte la inspectoratul teritorial de muncă pentru obținerea parolei, precum și procedura privind transmiterea registrului general de evidență a salariaților în format electronic	111

Respe	CAPITOLUL I. Dispoziții generale	111
	CAPITOLUL II. Mențiuni cu privire la înființarea registrlui general de evidență a salariaților	111
	CAPITOLUL III. Mențiuni cu privire la completarea registrlui general de evidență a salariaților	112
	CAPITOLUL IV. Mențiuni cu privire la transmiterea registrlui general de evidență a salariaților	113

PARTEA a IV-a

**LEGEA Nr. 52/2011 din 15 aprilie 2011 REPUBLICATĂ privind
exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de
zilieri**

	CAPITOLUL I. Dispoziții generale	118
	CAPITOLUL II. Desfășurarea activităților de către zilieri	119
	CAPITOLUL III. Răspunderea contravențională	124
	CAPITOLUL IV. Dispoziții finale	125

**NORMELE METODOLOGICE de aplicare a Legii nr. 52/2011
privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional
desfășurate de zilieri din 07.04.2015, aprobate prin**

Ordinul nr. 831/600/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 3 iunie 2015	128
CAPITOLUL I. Dispoziții generale	128
CAPITOLUL II. Înființarea, completarea, transmiterea și păstrarea registrlui de evidență a zilierilor	129
CAPITOLUL III. Comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor în care au fost implicați zilieri	132

PARTEA a V-a

**ORDONANȚA nr. 4 din 20 iulie 2017 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

MODEL pentru păstrarea evidenței prezenței la lucru a salariaților	144
---	-----

PARTEA I

• **CODUL MUNCII actualizat prin OUG nr. 53/04.08.2017**

CODUL MUNCII*

Legea nr. 53 din 24.01.2003

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL

nr. 72 din 05.02.2003

REPUBLICAT ÎN MONITORUL OFICIAL

nr. 345 din 18.05.2011

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I DOMENIUL DE APLICARE

Art. 1 – (1) Prezentul cod reglementează domeniul raporturilor de muncă, modul în care se efectuează controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, precum și jurisdicția muncii.

(2) Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.

Art. 2 – Dispozițiile cuprinse în prezentul cod se aplică:

- a) cetățenilor români încadrați cu contract individual de muncă, care prestează muncă în România;
- b) cetățenilor români încadrați cu contract individual de muncă și care prestează activitatea în străinătate, în baza unor contracte încheiate cu un angajator român, cu excepția cazului în care legislația statului pe al cărui teritoriu se execută contractul individual de muncă este mai favorabilă;
- c) cetățenilor străini sau apatrizi încadrați cu contract individual de muncă, care prestează muncă pentru un angajator român pe teritoriul României;

* Textul este actualizat la data de 07.08.2017 și include modificările din următoarele acte:

– Legea nr. 220/2016 – pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, 21/11/2016, publicată în Monitorul Oficial 931/2016.

– Legea nr. 176/2016 – pentru modificarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, 16/10/2016, publicată în Monitorul Oficial 808/2016.

– OUG 53/2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 644 din 07/08/2017.

- d) persoanelor care au dobândit statutul de refugiat și se încadrează cu contract individual de muncă pe teritoriul României, în condițiile legii;
- e) ucenicilor care prestează muncă în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă;
- f) angajatorilor, persoane fizice și juridice;
- g) organizațiilor sindicale și patronale.

CAPITOLUL II PRINCIPII FUNDAMENTALE

Art. 3 – (1) Libertatea muncii este garantată prin Constituție. Dreptul la muncă nu poate fi îngăduit.

(2) Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă și a profesiei, meseriei sau activității pe care urmează să o presteze.

(3) Nimeni nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă ori într-o anumită profesie, oricare ar fi acestea.

(4) Orice contract de muncă încheiat cu nerespectarea dispozițiilor alin. (1)-(3) este nul de drept.

Art. 4 – (1) Munca forțată este interzisă.

(2) Termenul muncă forțată desemnează orice muncă sau serviciu impus unei persoane sub amenințare ori pentru care persoana nu și-a exprimat consimțământul în mod liber.

(3) Nu constituie muncă forțată munca sau activitatea impusă de autoritățile publice:

- a) în temeiul legii privind serviciul militar obligatoriu;
- b) pentru îndeplinirea obligațiilor civice stabilite prin lege;
- c) în baza unei hotărâri judecătorești de condamnare, rămasă definitivă, în condițiile legii;
- d) în caz de forță majoră, respectiv în caz de război, catastrofe sau pericol de catastrofe precum: incendii, inundații, cutremure, epidemii sau epizootii violente, invazii de animale sau insecte și, în general, în toate circumstanțele care pun în pericol viața sau condițiile normale de existență ale ansamblului populației ori ale unei părți a acesteia.

Art. 5 – (1) În cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii.

(2) Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică,

Responsabilitate socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă.

(3) Constituie discriminare directă actele și faptele de excludere, deosebire, restricție sau preferință, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (2), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii.

(4) Constituie discriminare indirectă actele și faptele întemeiate în mod aparent pe alte criterii decât cele prevăzute la alin. (2), dar care produc efectele unei discriminări directe.

Art. 6 – (1) Orice salariat care prestează o muncă beneficiază de condiții de muncă adecvate activității desfășurate, de protecție socială, de securitate și sănătate în muncă, precum și de respectarea demnității și a conștiinței sale, fără nicio discriminare.

(2) Tuturor salariaților care prestează o muncă le sunt recunoscute dreptul la negocieri colective, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, precum și dreptul la protecție împotriva concedierilor nelegale.

(3) Pentru munca egală sau de valoare egală este interzisă orice discriminare bazată pe criteriul de sex cu privire la toate elementele și condițiile de remunerare.

Art. 7 – Salariații și angajatorii se pot asocia liber pentru apărarea drepturilor și promovarea intereselor lor profesionale, economice și sociale.

Art. 8 – (1) Relațiile de muncă se bazează pe principiul consensualității și al bunei-credințe.

(2) Pentru buna desfășurare a relațiilor de muncă, participanții la raporturile de muncă se vor informa și se vor consulta reciproc, în condițiile legii și ale contractelor colective de muncă.

Art. 9 – Cetățenii români sunt liberi să se încadreze în muncă în statele membre ale Uniunii Europene, precum și în oricare alt stat, cu respectarea normelor dreptului internațional al muncii și a tratatelor bilaterale la care România este parte.

TITLUL II CONTRACTUL INDIVIDUAL DE MUNCĂ

CAPITOLUL I

ÎNCHEIEREA CONTRACTULUI INDIVIDUAL DE MUNCĂ

Art. 10 – Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații denumite salariu.

Art. 11 – Clauzele contractului individual de muncă nu pot conține prevederi contrare sau drepturi sub nivelul minim stabilit prin acte normative ori prin contracte colective de muncă.

Art. 12 – (1) Contractul individual de muncă se încheie pe durată nedeterminată.

(2) Prin excepție, contractul individual de muncă se poate încheia și pe durată determinată, în condițiile expres prevăzute de lege.

Art. 13 – (1) Persoana fizică dobândește capacitate de muncă la împlinirea vârstei de 16 ani.

(2) Persoana fizică poate încheia un contract de muncă în calitate de salariat și la împlinirea vârstei de 15 ani, cu acordul părinților sau al reprezentanților legali, pentru activități potrivite cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele sale, dacă astfel nu îi sunt periclitate sănătatea, dezvoltarea și pregătirea profesională.

(3) Încadrarea în muncă a persoanelor sub vârsta de 15 ani este interzisă.

(4) Încadrarea în muncă a persoanelor puse sub interdicție judecătorească este interzisă.

(5) Încadrarea în muncă în locuri de muncă grele, vătămătoare sau periculoase se poate face după împlinirea vârstei de 18 ani; aceste locuri de muncă se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14 – (1) În sensul prezentului cod, prin angajator se înțelege persoana fizică sau juridică ce poate, potrivit legii, să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă.

(2) Persoana juridică poate încheia contracte individuale de muncă, în calitate de angajator, din momentul dobândirii personalității juridice.

(3) Persoana fizică dobândește capacitatea de a încheia contracte individuale de muncă în calitate de angajator, din momentul dobândirii capacității depline de exercițiu.

Art. 15 – Este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute, încheierea unui contract individual de muncă în scopul prestării unei munci sau a unei activități ilicite ori imorale.